

Bruxelles, den 11.4.2016
COM(2016) 214 final

2012/0011 (COD)

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET
i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
vedrørende

**Rådets holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets
forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af
personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om
databeskyttelse)
og om ophævelse af direktiv 95/46/EF**

MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET

i henhold til artikel 294, stk. 6, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde
vedrørende

**Rådets holdning med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets
forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af
personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om
databeskyttelse)
og om ophævelse af direktiv 95/46/EF**

1. SAGSFORLØB

Forslag fremsendt til Europa-Parlamentet og Rådet 25. januar 2012
(dokument COM(2012) 11 final – 2012/11 COD):

Udtalelse afgivet af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg: 23. maj 2012
SOC/455 EESC-2012-1303

Europa-Parlamentets førstebehandlingsholdning vedtaget: 12. marts 2014

Ændret forslag fremsendt: ikke relevant

Rådets holdning vedtaget: 8. april 2016

2. FORMÅLET MED KOMMISSIONENS FORSLAG

Direktiv 95/46/EF¹, som er den centrale retsakt vedrørende beskyttelse af personoplysninger i Europa, var en milepæl i databeskyttelsens historie. Målene med direktivet, som var at sikre et velfungerende indre marked og en effektiv beskyttelse af fysiske personers grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder, gælder stadig. Direktivet blev imidlertid vedtaget for 21 år siden, da internettet trådte sine barnesko. I det nye, udfordrende digitale miljø, vi har i dag, giver de eksisterende regler hverken den nødvendige grad af harmonisering eller den fornødne gennemslagskraft til at sikre fysiske personers ret til databeskyttelse.

Derfor fremlagde Kommissionen den 25. januar 2012 et forslag til en forordning om en generel EU-ramme for databeskyttelse, der skal erstatte direktiv 95/46/EF. Forslaget til forordning moderniserer principperne i direktivet fra 1995, tilpasser dem til den digitale tidsalder og harmoniserer databeskyttelseslovgivningen i Europa. Det er nødvendigt med stærke databeskyttelsesregler for at genopbygge borgernes tillid til, hvordan deres personoplysninger bliver brugt.

¹ Direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31).

Forslaget til forordning fokuserer på at styrke fysiske personers rettigheder, uddybe det indre marked i EU, sikre en stærkere håndhævelse af reglerne, effektivisere internationale overførsler af personoplysninger og etablere globale databeskyttelsesstandarder.

Ændringerne skal give fysiske personer mere kontrol over deres personoplysninger og gøre det nemmere at få adgang til dem. De er beregnet på at sikre, at fysiske personers personoplysninger beskyttes – uanset hvor de findes. De nye regler tager hånd om disse bekymringer gennem

- lettere adgang til egne oplysninger - fysiske personer vil få mere information om, hvordan deres oplysninger behandles på en klar og forståelig måde
- en "ret til at blive glemt" - når man ikke længere ønsker, at ens oplysninger skal anvendes, og der ikke er legitime årsager til at bevare dem, vil de blive slettet
- ret til at få at vide, når ens oplysninger er blevet hacket - virksomheder vil skulle underrette den nationale tilsynsmyndighed om alvorlige brud på datasikkerheden, der udgør en risiko for den fysiske person, og give meddelelse om alle højrisikobrud på sikkerheden til den registrerede så hurtigt som muligt, således at denne kan træffe passende foranstaltninger
- ret til dataportabilitet - det vil blive lettere for fysiske personer at overføre personoplysninger mellem tjenesteudbydere.

Forslaget til forordning bidrager også til realiseringen af potentialet for det digitale indre marked gennem

- ét kontinent, én lovgivning: ét fælles sæt europæiske regler om databeskyttelse, der skal erstatte de 28 nationale sæt lovgivningsregler, der udgør et inkonsekvent tæppe af regler
- en one-stop-shop: en "one-stop-shop" for virksomheder, således at de kun vil skulle forholde sig til én tilsynsmyndighed, og ikke 28, hvilket gør det lettere og billigere for dem at drive virksomhed i hele EU
- lige vilkår: i dag skal europæiske virksomheder overholde strengere standarder end virksomheder, der er etableret uden for EU, men som også driver forretning på EU's indre marked. Med reformen vil virksomheder, der er baseret uden for EU, skulle følge de samme regler, når de sælger varer eller tjenesteydelser på EU-markedet
- teknologisk neutralitet: forordningen muliggør fortsat innovation under de nye regler.

Endelig fastsættes det i forslaget til forordning, at tilsynsmyndigheden vil kunne idømme virksomheder, der ikke overholder EU-reglerne, bøder på op til 2 % af virksomhedens samlede årlige omsætning.

3. BEMÆRKNINGER TIL RÅDETS HOLDNING

Rådets holdning afspejler den politiske enighed, der blev opnået mellem Europa-Parlamentet og Rådet under de uformelle trepartsforhandlinger den 15. december 2015, og som siden er blevet godkendt af Rådet den 8. april 2016.

Kommissionen støtter denne aftale, da den er i overensstemmelse med målene i Kommissionens forslag.

Aftalen bibeholder retsinstrumentets art som foreslået af Kommissionen, dvs. en forordning i

stedet for et direktiv, som ville skulle inkorporeres i 28 nationale retssystemer. Den sikrer også det nødvendige harmoniseringsniveau og giver samtidig fleksibilitet til medlemsstaterne, for så vidt angår specifikationerne for databeskyttelsesreglerne i den offentlige sektor.

Rådets holdning bekræfter Kommissionens tilgang, for så vidt angår forordningens territoriale anvendelsesområde, idet forordningen også vil gælde for dataansvarlige eller databehandlere, der er etableret i et tredjeland, hvis de tilbyder varer eller tjenesteydelser eller overvåger adfærden hos brugere, der er registrerede i Unionen.

I overensstemmelse med Kommissionens tilgang styrker aftalen principperne om databehandling (f.eks. dataminimering) og den registreredes rettigheder ved at værne om retten til at blive glemt og retten til dataportabilitet og ved at bygge videre på gældende rettigheder såsom retten til oplysninger og retten til adgang.

Desuden bevarer og arbejder aftalen videre på den risikobaserede tilgang, der allerede er præsenteret i Kommissionens forslag, og som kræver, at dataansvarlige, og i visse tilfælde databehandlere, tager højde for behandlingens karakter, omfang, kontekst og formål og forskellige grader af og sandsynlighed for risici for fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder. Den aftale, der er indgået om "one-stop-shop"-mekanismen er retsligt og institutionelt velfunderet og giver betydelig merværdi for virksomheder og registrerede. Mekanismen vil bygge på princippet om, at "den myndighed, der har de bedste forudsætninger", træffer beslutningen, og vil udelukkende vedrøre sager med en væsentlig grænseoverskridende dimension. Rådets holdning fastholder det afgørende forenklende element, at der kun skal være én enkelt afgørelse, der gælder for hele EU, og én enkelt kontakt for virksomheder og for fysiske personer.

Desuden præciserer og fastsætter aftalen reglerne om internationale overførsler, f.eks. for så vidt angår de kriterier, der skal tages højde for i vurderingen af beskyttelsesniveauet i et tredjeland eller de instrumenter, der give de nødvendige garantier for internationale overførsler.

Rådets holdning giver tilsynsmyndighederne beføjelse til at pålægge finansielle sanktioner for overtrædelse af forordningen, der kan være på op til 2-4 % af virksomhedens samlede årlige omsætning.

Endelig betragter Rådets holdning til forskel fra Kommissionens forslag ikke forordningen som en udvikling af Schengenreglerne. Derfor finder Kommissionen, at det er nødvendigt at tilføje en erklæring herom.

4. KONKLUSION

Kommissionen støtter resultaterne af de interinstitutionelle forhandlinger og kan derfor acceptere Rådets førstebehandlingsholdning.

5. ERKLÆRING FRA KOMMISSIONEN - FORORDNINGENS RELEVANS FOR SCHENGENREGLERNE

"Kommissionen beklager ændringen af sit oprindelige forslag, ved at betragtning 136, 137 og 138 vedrørende Schengenreglerne udgår. Kommissionen er af den opfattelse, at den generelle forordning om databeskyttelse navnlig for så vidt angår visa, grænsekontrol og tilbagesendelse udgør en udvikling af Schengenreglerne for de fire stater, der er associeret i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af disse regler."